

OSLOMET

NAFO

Nasjonalt senter for flerkulturell opplæring

Ansa Bansa

- en fortelling fra Pakistan

Анса та Банса

– Оповідання з Пакистану

www.morsmal.no

norsk bokmål og ukrainsk

Det var en gang en stor og mørk jungel i Pakistan og utenfor den en bitteliten landsby.

Одного разу у великих темних джунглях, біля маленького села в Пакистані

Der bodde det en
geitemamma med de to små
geitekillingene sine.
De het Ansa og Bansa.

жила-була коза з двома
козенятами.
Козенят звали Анса та
Банса.

En dag skulle geitemammaen ut på et ærend i byen og være borte en stund. Hun sa til de to barna sine at de måtte love å ikke åpne døren for noen andre enn henne, og det lovet de.

Одного дня вирушила коза у справах до міста, і її не було вдома довгий час. Вона наказала своїм двом дітям не відчиняти нікому двері, крім неї. Діти пообіцяли, що не відчинятимуть.

Geitemammaen gikk til byen mens Ansa og Bansa var alene igjen hjemme.

Коза пішла в місто, а Анса та Банса залишилися самі вдома.

«Bank, bank, bank!» Det banket på døra.
«Hvem er det?» spurte Ansa og Bansa.
«Kremt, det, det Det er meg, moren deres
som har kommet hjem fra landsbyen! Slipp
meg inn!»

«СТУК, СТУК, СТУК!», —
постукало у двері. «Хто це?» —
запитали Анса та Банса.

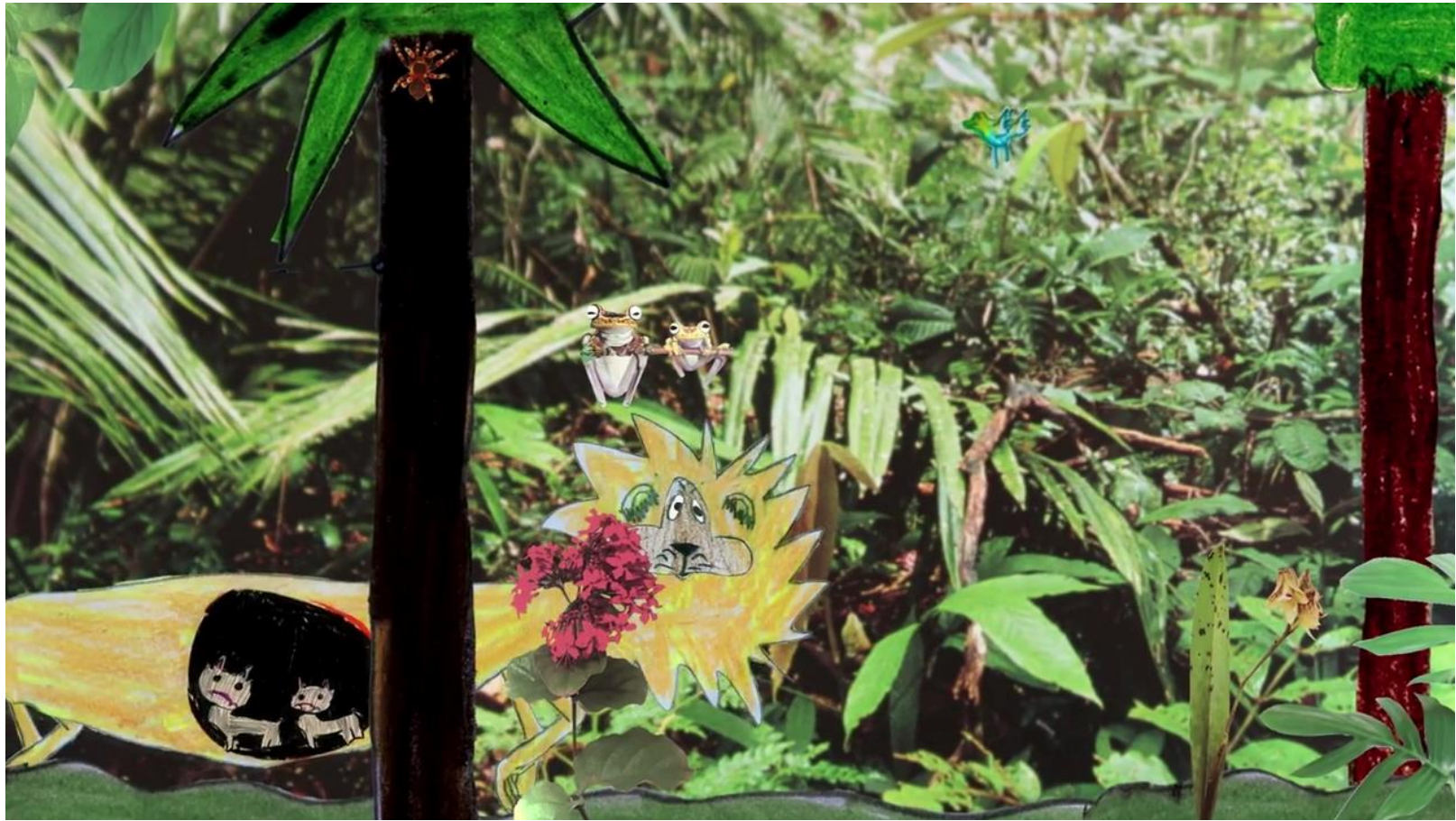
Ansa sa: «Det der høres ikke ut som mamma.» Og Bansa sa: "Ja, du har rett, det høres ikke ut som mamma. Men hvem kan det være da? Vi åpner døren på gløtt og ser." Og de åpnet døren på gløtt og der så de: En stor farlig løve.

Анса сказав: «Це не схоже на маму». Банса сказав: «Так, правду кажеш, це не схоже на маму. Але хто б це міг бути? Ану відчинімо двері і поглянемо». Козенята привідчинили двері і побачили великого небезпечного лева, що почав проштовхуватися крізь двері.

Løven klarte å komme seg gjennom og helt inn i huset. Den åpnet opp den store kjeften sin og slukte både Ansa og Bansa

Леву вдалося пробратися до хати. Він розкрив свою величезну пащу і проковтнув Ансу та Бансу

I magen til løven var det skummelt og helt bekmørkt. «Mamma, vi er i magen til løven, kom og hjelp oss! Mamma, vær så snill,» ropte de.

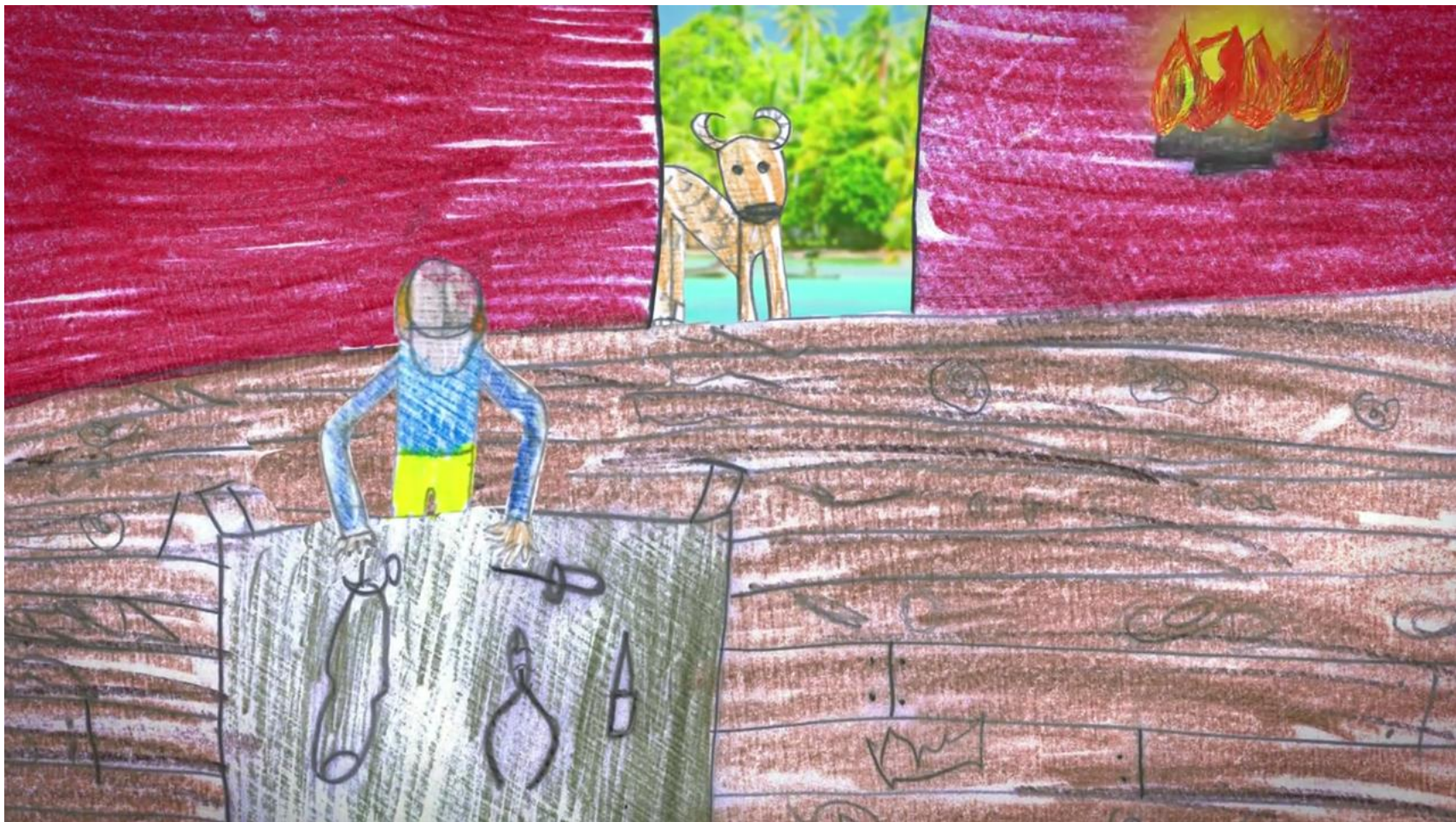
Men uansett hvor mye de ropte, så kunne ikke geitemammaen høre dem. Hun var langt, langt borte. Og løven vraltet tilbake til jungelen med den svære og tunge magen sin på slep.

У животі лева було страшно і зовсім темно. «Мамо, ми в животі лева, допоможи нам! Мамо, будь ласка», — волали вони. Але скільки б козенята не кричали, їхня мама їх не чула. Вона була далеко-далеко. І лев поплентався назад до джунглів, тягнучи за собою свій величезний і важкий живіт.

Om kvelden kom geitemammaen tilbake. Hun så seg rundt i det tomme huset sitt. Det var så stille der. Hun ropte på barna sine. Men ingen svarte. Hun tenkte: «Hva kan ha hendt?» Hun ble redd og hun bestemte seg å gå inn til landsbyen.

Увечері коза повернулася додому. Вона оглянула свій порожній будинок. Там було так тихо. Коза покликala своїх дітей, але ніхто їй не відповів. Вона подумала: «Що могло трапитися?». Коза злякалася і вирішила піти в село.

Hun gikk og gikk og gikk, og hun stanset ikke før hun kjente varmen fra ilden til smeden. Der stod han og slo på glødende jern med den store slegge si. Og hun spurte ham: «Smed, smed, hvis du får melk av meg, kan du da lage to spisse horn av jern til meg?»

Вона йшла довго не спиняючись , поки не відчула тепло від вогню коваля. Коваль стояв і бив великим ковадлом по розпеченому залізу. Тоді спитала його коза: «Ковалю, ковалю, якщо я дам тобі свого молока, зробиш мені два гострі роги із заліза?»

Og det gikk smeden med på. Og snart hadde hun to spisse horn av jern som hun satte oppå sine egne horn.

Коваль погодився, і незабаром у кози з'явилися два гострі залізні роги, які вона одягла поверх своїх власних рогів.

Geitemammaen gikk inn i jungelen med de nye spisse hornene sine. Hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Коза увійшла в джунглі зі своїми новими гострими рогами

Helt til hun så: En stor farlig ulv. Geitemammaen spurte ulven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Og ulven svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre.

Йшла коза, йшла, аж поки не побачила великого і небезпечного вовка! Тоді спитала коза вовка: «Чи ти з'їв мого Ансу, чи ти з'їв мого Бансу? Якщо так, то будемо битися!». А вовк їй у відповідь: «Ой ні, я не з'їв твого Ансу, я не з'їв твого Бансу, тому нема чого битися». «Ні, так ні», — сказала коза і пішла далі.

Helt til hun så: En stor farlig bjørn!
Geitemammaen spurte bjørnen: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Og bjørnen svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

Йшла коза, йшла, аж поки не побачила великого і небезпечного ведмедя! Тоді спитала коза ведмедя: «Чи ти з'їв мого Ансу, чи ти з'їв мого Бансу? Якщо так, то будемо битися!». А ведмідь їй у відповідь: «Ой ні, я не з'їв твого Ансу, я не з'їв твого Бансу, тому нема чого битися». «Ні, так ні», — сказала коза і пішла далі.

Og hun gikk og hun gikk og hun gikk. Helt til hun så: En stor farlig løve med en kjempestor mage. Geitemammaen spurte løven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Og løven svarte: «Grrrrrrrrrrrr! Ja, jeg har nok din Ansa spist, og jeg har nok din Bansa spist, så kom igjen, la oss slåss!»

Йшла, коза, йшла, аж поки не побачила великого і небезпечного лева з величезним животом! Тоді спитала коза лева: «Чи ти з'їв мого Ансу, чи ти з'їв мого Бансу? Якщо так, то будемо битися!». А лев їй у відповідь: : «Грррр... Так, я таки з'їв твою Ансу, я таки з'їв твою Бансу, тож будемо битися!».

Og de føk på hverandre.
Geitemammaen stanget de to
jernhornene sine inn i magen på
løven. Og magen ble flerret helt opp.

Лев і коза зчепилися разом в
бійці. Коза встромила свої два
залізні роги в живіт лева так,
що аж живіт розпорла.

Og ut av den kom
Ansa og Bansa. Og
de var helt friske.

Із живота вилізли
цілі-цілісінькі
Анса та Банса.

Geitemammaen omfavnet dem begge to. Og tok dem med seg hjem.

Коза обійняла своїх діток-козенят і відвела додому.

Og hun ba Ansa og Bansa love virkelig at de aldri, aldri mer skulle åpne døren for noen andre henne.

Мама попросила Ансу та Бансу пообіцяти, що вони вже більше ніколи нікому не відчинятимуть двері.

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Ось і казочці кінець, а хто слухав — молодець.

Se flere fortellinger på morsmal.no